

РЕШЕНИЕ

№ 7748

гр. София, 25.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 03.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6301** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 147, ал.2 във връзка с чл.16 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по протест на Х. Х.– прокурор при Софийска градска прокуратура /СГП/ срещу изразеното с действие волеизявление на началника на отдел „Пътна полиция“– СДВР (СДВР-ОПП) за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) № [ЕИК]/25.04.2024 г. на името на С. К. Х., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С..

В протеста се прави искане за прогласяване на нищожност на акта по съображения, че същият е издаден в противоречие с материалноправните норми. Посочено е, че към момента на подаване на заявлението С. К. Х. е декларирал, че притежава чуждестранно СУМПС D01614452, издадено на 22.09.2020г. от И., но с Експертна справка № 73/2024г., изготвена по ДП № 3286 ЗМ 158/2024г., е установено, че документът е изцяло неистински. Тъй като този документ е послужил като основание за подмяната му с българско СУМПС, то се налага административният акт да бъде обявен за нищожен поради противоречие с материалноправните норми на чл. 151, ал.2 ЗДвП и чл.12, ал.1 т.8 на Наредба № I-157/01.10.2002г. за условията и реда за издаване на СУМПС, отчета на водачите и тяхната дисциплина, издадена от министъра на вътрешните работи (Наредба № I-157). В проведеното съдебно заседание протестът се поддържа от прокурор К..

Ответникът–началникът на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, чрез юрисконсулт П., заявява, че не оспорва протеста.

Заинтересованата страна – С. К. Х. не изразява становище по протеста, не се явява и не се представлява в съдебното заседание. Становище по протеста не изразява и назначеният по делото особен представител.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 28.03.2024г. С. К. Х. /S. К. Н./, [дата на раждане] в С., ЛНЧ [ЕГН], ЕГН [ЕГН], подава до началника на отдел „Пътна полиция“ - СДВР заявление за издаване на СУМПС с вх. № 10813. В приложеното заявление-декларация лицето е посочило, че притежава чуждестранно СУМПС, издадено от Република И. с № D01614452, издадено на 22.09.2020г. Видно от приложеното копие на издаденото от И. СУМПС, в същото е посочен № D01614452, а на обратната страна има надпис „100086515....22.09.30 22.09.20“.

На С. К. Х. е издадено българско СУМПС с[ЕИК]/25.04.2024 г., което е получено лично от него на 25.04.2024г.

Административната преписка е приобщена към образувано ДП № 3286 ЗМ 158/2024г. по описа на ГДНП, пр. пр. № 16805/2024г. по описа на СГП. Съгласно Експертна справка №73/2024г., изготвена от вещо лице в областта на криминалистиката в С.-ГДНП за извършено експертно техническо изследване, заведена с рег.№ 3286р-29229 от 31.05.2024г., представеният за изследване документ - свидетелство за управление на МПС, издадено на С. К. Х., с посочен на него № D01614452 от 22.09.2020г. и надпис на обратната страна „100086515....22.09.30 22.09.20“, е изцяло неистински.

По повод установеното е подаден от СГП протест с искане за обявяване на нищожността на изразеното с действие волеизявление на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, по заявление вх. № 10813, подадено от С. К. Х., въз основа на което е издадено СУМПС №[ЕИК]/25.04.2024 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Протестът е допустим - подаден е при упражняване правомощията на прокуратурата по чл. 16, ал. 1, т. 1 АПК, срещу волеизявление на административен орган за издаване на СУМПС - индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 3 АПК, с искане за обявяване на неговата нищожност, което съгласно чл.149, ал.5 АПК не е ограничено във времето.

Разгледан по същество, протестът е основателен.

Наведените от протестиращия прокурор основания за нищожност на административния акт са, че българското СУМПС е издадено при тежко нарушение на императивните норми на действащото право.

Съгласно чл. 162 ал.4 ЗДвП, чуждестранно национално свидетелство за управление на моторно превозно средство на български гражданин или чужденец, издадено от държава, която не е членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Ш., се заменя с българско свидетелство за управление без полагане на изпит, ако държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията. В случаите, когато чуждестранно национално свидетелство не отговаря на изискванията по ал. 4, българско свидетелство за управление на моторно превозно средство се издава след успешно полагане на изпит /ал.5/.

Условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина е уреден в Наредба № I-157 от 1 октомври 2002 г. Съгласно чл. 17, ал. 1 от Наредбата, признаване и подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС се допуска при наличието на някоя от хипотезите на т. 1 – 3, а именно 1. страната, издала съответното свидетелство, е подписала и ратифицирала Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.) и свидетелството отговаря на приложение № 6 към конвенцията; 2. страната, издала съответното свидетелство, е подписала и ратифицирала

Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.) и е подписала споразумение с Република Б. за взаимно признаване и преиздаване на свидетелствата за управление на МПС; 3. страната, издала съответното свидетелство, е държава - членка на Европейския съюз, или друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или Конфедерация Ш.. Съгласно ал.2, подмяната на свидетелството по ал. 1, т. 1 и 2 се извършва въз основа на представено чуждестранно свидетелство за управление на МПС и документите по чл. 13, ал. 1, т. 1, 3, 4 и 6.

Настоящият случай безспорно попада в хипотезата на ал. 1, т. 1, с оглед на което е необходимо да се провери дали представеното свидетелство за управление на МПС от И. отговаря на приложение № 6 към Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.). Отговорът на този въпрос не би могъл да бъде положителен, предвид приложената по делото Експертна справка за извършено технико-документално изследване, според която предоставеното за изследване СУМПС № D01614452 от 22.09.2020г. на името на С. К. Н. е изцяло неистински документ. След като е констатирана неговата неистинност, се изключва изначално и категорично възможността представеното чуждестранно свидетелство за управление на МПС да изпълнява изискванията на Приложение 6 към Конвенцията за движението по пътищата.

При това положение се налага изводът, че заявителят е представил в административното производство свидетелство, което не отговаря на изискванията на българското законодателство, а това означава, че волеизявлението на началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР за издаване на СУМПС №[ЕИК]/25.04.2024 г. на името на С. К. Х. е засегнато от тежък порок - противоречие с материалноправните разпоредби. Допуснатото нарушение на материалния закон се явява с достатъчен интензитет, за да обуслови прогласяването на нищожността на административния акт. Съществуването на СУМПС, удостоверяващо правоспособност, без придобиването ѝ да е действително доказано, е правно нетърпимо, поради което волеизявлението на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, по повод заявлението на С. К. Х. с вх. № 10813, въз основа на което е издадено СУМПС №[ЕИК]/25.04.2024 г., следва да бъде прогласено за нищожно.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА за нищожно волеизявление на началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство №[ЕИК]/25.04.2024 г. на името на С. К. Х. /С. К. Н./.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: